



Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У НОВОМ САДУ
Гж. 5342/12
8.1.2013. године
НОВИ САД

У И М Е Н А Р О Д А !

Апелациони суд у Новом Саду, у већу судија Душанке Бабић, председника већа, Матилде Момчиловић и Радославе Мађаров, чланова већа, у правној ствари **тужиоца С. М.** из Б., б, против **тужених Б. М.** из К., П., коју заступа Д. П., адвокат у Б., и **Д. М.**, из К., П., кога заступају пуномоћници Д. П., адвокат у Б. и В. Т., адвокат у П., ради намирења из заложене ствари, вредност предмета спора 1.300.000,00 динара, одлучујући о жалби туженог Драгана Милошевића против пресуде Основног суда у Вршцу П. 706/11 од 23.5.2012. године, у седници већа одржаној дана 8.1.2013. године, донео је

П Р Е С У Д У

Жалбу **ОДБИЈА**, пресуду Основног суда у Вршцу П. 706/11 од 23.5.2012. године, у побијаном усвајајућем делу и одлуку о трошковима поступка, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Првостепеном пресудом одбијен је као неоснован приговор месне ненадлежности, делимично је усвојен тужбени захтев, па је утврђено да је тужилац, као хипотекарни поверилац, овлашћен да тражи намирење свог доспелог потраживања из зајма датог пок. Р. М. и пок. В. М., бив. из Б. Ц., чији су правни следбеници и законски наследници овде тужени, у износу од 12.782 евра, у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, и то из новчаног износа који ће добити јавном продајом заложног добра - непокретности уписане у зкњ. ул. бр. КО Б. Ц., зграда под парц. топ. бр. ... од 04 а 60 м², а што су тужени дужни да признају и да дозволе ово намирење тужиоца из вредности заложене ствари, као и да накнаде тужиоцу проузроковане парничне трошкове у износу од 110.600,00 динара, у року од 15 дана, под претњом извршења. Тужбени захтев је одбијен у делу којим је тражена исплата законске затезне камате на динарску противвредност износа од 12.782 евра, почев од 29.7.1996. године па до коначне исплате. Наложен је упис забележбе ове хипотекарне тужбе у зкњ. ул. бр. КО Б. Ц. на заложеној непокретности, коју ће спровести надлежна служба евиденције непокретности.

Против наведене пресуде жалбу је благовремено изјавио тужени Д. М., побијајући је у усвајајућем делу тужбеног захтева и у делу одлуке о трошковима поступка, из свих законом прописаних разлога.

Жалба није основана.

Испитујући побијану пресуду у границама разлога наведених у жалби, пазећи по службеној дужности на битне повреде одредаба парничног поступка сходно одредби чл. 372. ст. 2. ЗПП и на правилну примену материјалног права, овај суд налази да је наведена пресуда донета без битних повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тач. 1, 2, 5, 7. и 9. Закона о парничном поступку, на које другостепени суд пази по службеној дужности, као и без битне повреде из чл. 361. ст. 2. тач. 12. ЗПП, на коју се указује жалбом, а на основу правилно и потпуно утврђеног чињеничног стања, на које је материјално право правилно примењено.

Првостепеном пресудом је утврђено да су тужилац и сада. пок. Р. М. и В. М. закључили уговор о позајмици, који је оверен пред Општинским судом у Б. Ц. под бр. Ов. ..., дана 29.1.1996. године. Наведеним уговором тужилац је позајмио 25.000 ДМ Р. М. и В. М., као краткорочну позајмицу на рок од шест месеци, те су именовани требали да врате овај износ до 29.7.1996. године. Одредбама уговора регулисано је и питање камате на позајмљени износ, а дата је и сагласност прималаца позајмице да се ради обезбеђења враћања позајмљеног износа укњижи заложно право - хипотека на њиховој некретнини, која се налази у Б. Ц., у ул., на парц. топ. бр.... и која је уписана у књ. ул. бр. ... КО Б. Ц.

Дана 29.4.2006. године умрла је В. М., а дана 27.4.2011. године умро је Р. М.. Законски наследник пок. Р. М. био је његов рођени брат Д. М., који је преминуо непуних месец дана након смрти брата. Законски наследници пок. Д. М. су супруга Б. М. и син Д. М.

Сада пок. Р. М. и В. М. нису вратили тужиоцу позајмицу од 25.000 ДМ до 29.7.1996. године. Тужилац се Р. М. и В. М. за живота више пута обраћао ради враћања дуга, али како исти није враћен, тужилац је извршио укњижбу заложног права у износу од 12.782 евра у динарској противвредности са каматом и трошковима по уговору о позајмици од 29.1.1996. година на предметној непокретности. Износ од 12.782 евра представља противвредност износа од 25.000 ДМ, о чему је тужилац пружио доказе у поступку укњижбе заложног права у предмету Дн. 1276/10. Основни суд у Вршцу, Судска јединица у Белој Цркви, донео је дана 22.11.2010. године решење Дн. 1276/10, које је сада пок. Р. М. на адреси запримио дана 1.12.2010. године.

На основу овако правилно и потпуно утврђених чињеница у складу са одредбама чл. 7. и 8. ЗПП, првостепени суд је, сходно одредбама чл. 2, 24. и 26. Закона о хипотеци (Службени гласник РС, бр. 115/05), одлучио као у изреци.

По налажењу овог суда, побијана пресуда нема недостатака због којих се не би могла правилно и законито испитати, а првостепени суд је о свим одлучним чињеницама релевантним за правилну одлуку о овој правној ствари дао довољно јасне, потпуне и правилне разлоге, сагласно стању у списима предмета и резултату изведених доказа, па су супротни жалбени наводи у којима се истиче да изрека побијане пресуде противречи сама себи и датим разлозима, односно да пресуда уопште нема разлоге о битним чињеницама, што представља битну повреду одредаба парничног поступка из члана 361. ст. 2. тач. 12. ЗПП, оцењени као неосновани.

Супротно жалбеним наводима, првостепени суд је на основу савесне и брижљиве оцене сваког доказа засебно и свих доказа заједно, као и на основу резултата целокупног поступка, правилно утврдио све чињенице од значаја за пресуђење, без битних повреда правила поступка на које овај суд пази по службеној дужности, сходно члану 372. ст. 2. ЗПП, као и без напред наведене битне повреде на коју жалилац указује, па дакле, чињеничном оспоравању нема места.

Неосновани су жалбени наводи у којима се истиче да је нејасно како је првостепени суд извео правни став да тужиоцу, као хипотекарном повериоцу, припада право намирења из вредности хипотековане непокретности и после застарелости обезбеђеног потраживања, будући да, сходно одредби члана 371. ЗОО, потраживања застаревају за десет година, ако законом није одређен неки други рок застарелости. Сагласно одредби чл. 368. ст. 1. ЗОО, кад протекне време застарелости, поверилац чије је потраживање обезбеђено залогом или хипотеком може се намирити само из оптерећене ствари, ако је држи у рукама или ако је његово право уписано у јавној књизи, док је одредбом ст. 2. истог законског члана прописано да се застарела потраживања камата и других повремених давања не могу се намирити ни из оптерећене ствари. С обзиром на то да је решењем Основног суда у Вршцу, Судске јединица у Белој Цркви, посл. бр. Дн. 1276/10 од 22.11.2010. године, укњижено заложно право тужиоца на предметној непокретности, које решење главни дужник није оспорио за живота, правилан је закључак првостепеног суда да је тужилац, као хипотекарни поверилац, овлашћен да тражи намирење свог доспелог потраживања из зајма датог пок. Р. М. и пок. В. М., чији су правни следбеници овде тужени, из вредности хипотековане непокретности. У том смислу, нису основани ни жалбени наводи у којима се оспорава упис хипотеке на предметној непокретности који је спроведен у земљишној књизи, што не представља предмет овог поступка, нити су тужени пружили било какве доказе да су у другом поступку оспорили укњижбу овог заложног права на предметној непокретности.

Одредбом члана 2. Закона о хипотеци прописано је да је хипотека заложно право на непокретности, које овлашћује повериоца да, уколико дужник не исплати дуг о доспелости, захтева наплату потраживања обезбеђеног хипотеком из вредности непокретности, пре обичних поверилаца и пре доцнијих хипотекарних поверилаца, без обзира у чијој се својини непокретност налази. Надаље, одредбом члана 8. Закона о хипотеци је прописано да хипотека настаје уписом у надлежни регистар непокретности, и то на основу уговора или судског поравнања, заложне изјаве, закона или судске одлуке, док је одредбом чл. 26. истог закона прописано да хипотекарни поверилац може да се намири из вредности хипотековане непокретности и после застарелости обезбеђеног потраживања, али да се у том случају, камата и друга повремена давања не могу се намирити из предмета хипотеке. Имајући у виду цитиране законске одредбе, као и правилно утврђене релевантне чињенице о упису хипотеке као заложног права на предметној непокретности у јавној књизи, правилно је становиште првостепеног суда да тужилац и после застарелости потраживања обезбеђеног хипотеком, има право да захтева његову наплату из вредности хипотековане непокретности, па су супротни жалбени наводи без основа.

Осим о тужбеном захтеву, првостепени суд је донео правилну одлуку о трошковима поступка, у складу са одредбама чл. 149. и 150. ЗПП, имајући у виду успех странака у спору.

Како се ни преосталим жалбеним наводима не доводи у сумњу правилност и законитост побијане одлуке, жалба је као неоснована одбијена и првостепена пресуда у побијаном усвајајућем делу тужбеног захтева, применом одредбе члана 375. ЗПП, потврђена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА

Душанка Бабић, с. р.

Зто.